

JUNGE

FREIHEIT

WOCHENZEITUNG

KULTUR, WISSEN UND DEBATTE

Trots Vlaanderen

Terwijl in Brussel de Europese superstaat geschetst worde, staat het meertalige België voor zijn verwerping.

blz. 1, 3, 7 en 9

Afscheid van België

Het Vlaamse onafhankelijkheidsstreven is een voorbeeld voor alle Europese volkeren

MICHAEL PAULWITZ

Als zondag op de elfde IJzerwake, weer de vele duizenden Vlaamse Leeuwen rond het monument van Steenstrate wapperen dan brengen die een boodschap die niet enkel het Vlaamse volk aangaat maar heel ons continent. Europa leeft in de Europese volkeren, niet in de bestuurscentakels van banken en multinationals. Diversiteit en onderlinge concurrentiekracht zijn de fundamenten van Europas sterkte, niet centralisme en dirigisme. En de vrede in Europa vereist een onvoorwaardelijk respect voor de nationale soevereiniteit en het zelfbeschikkingsrecht van alle Europese volkeren, ook en vooral, de kleinere.

In een tijd waarin de machtsfantasieën van Euro-redders over fiscale en economische gelijkstelling, over ontkrachten en monddood maken van de nationale staten en over de staatsgreepachtige creatie van een Europese superstaat, dagelijks nieuwe absurde uitdopers krijgen, is deze boodschap is actueler dan ooit. Terwijl de Europese politieke klasse in ivoren torens steevast over het „vredeproject Euro“ oreert, zwengelt de mislukte project van de Europese monetaire unie, de onvrede tussen gevers en krijgers, betalende en ontvangers, begunstigers en gedupeerde, afpersers en uitgepersten alleen maar verder aan.

Dat unies met borgverplichtingen, die een volk permanente transferbetalingen voor anderen opleggen, op de lange termijn niet goed kunnen

gaan, weet in Europa niemand beter dan de Vlamingen. De ergerlijke combinatie van fiscale uitbuiting en taalkundige-politieke superioriteitsgedrag van de Waalse zuiden was en is een belangrijke stimulans voor de steeds sterker wordende beweging voor een onafhankelijk Vlaanderen. Wie dat als plat materialistisch egoïsme afdoet miskent de fiscale fundamenten van de democratische idee: Net zoals intern in een land, de belastingacceptatie van de klassen die tot belasting betalen in staat zijn de oorsprong van het moderne parlementarisme is, wordt naar buiten toe de fiscale soevereiniteit, dat is de vrijheid van een volk om zelfs over de verdeling en het gebruik van de vruchten van hun eigen arbeid te bestemmen, een constitutioneel element van het nationale zelfbeschikkingsrecht.

Niet alleen in Vlaanderen wakkeren geldverdelingsconflicten, die onvermijdelijk voortvloeien uit de euro en de schulden crisis, het verlangen naar nationale onafhankelijkheid aan. In Zuid-Tirol, verschaffen het begeren van de centrale regering om de Duitse bewoners van het oorlogsgebied aan de Brennerpas versterkt bij de sanering van de noodlijdende staatkas te betrekken, de „Weg van Rome“ beweging een nieuwe en bredere basis. En voor iets meer dan twee decennia, was het feit dat de Kroaten en de Slovenen de geïnstitutionaliseerde transferbetalingen ten gunste van het zuidoosten moe waren, een belangrijke drijfveer voor het uiteenvallen van de kunstmatige multiculturele staat Joegoslavië.

Hele volkeren laten zich op lange termijn niet in kunstmatige multi-etnische staten of supranationale dwangunies opsluiten - dat is een constante

in de moderne Europese geschiedenis. Ze volgt uit de logica van de democratische gedachte: een door het volk bestemde beleidsvorm vereist een politiek georganiseerd volk, een natie die door een voldoende voorraad gemeenschappelijkheden, waarden en tradities, kortom door een identiteit bij elkaar gehouden wordt.

Dergelijke identiteiten groeien door de eeuwen heen als gevolg van een gemeenschappelijke geschiedenis en een gedeelde lotsbestemming. Ze laten zich niet dwingen, noch tegen de wil van de betrokkenen van bovenaf opleggen.

Deze simpele waarheid heeft reeds het Sovjetimperium, Joegoslavië en Tsjecho-Slowakije ten val gebracht. Ze zal ook de Belgische kunststaat een tijdig einde bereiden. Voor de nationale staat als een geschikte ruimte van de democratische wilsuiting van een volk is er geen alternatief. Geen schijnfederalisme, geen „Europa van de regio's“ kan de plaats innemen van de staatrechtelijke onafhankelijkheid, als een volk vastbesloten is om zijn recht op nationale zelfbeschikking uit te oefenen.

Zo kan een democratisch Europa alleen een Europa van Vaderlanden zijn, een federatie van gelijke en soevereine natiestaten. Een supranationale Europese daarentegen, kan democratisch alleen al daarom niet gelegitimeerd zijn, omdat het de soevereine autoriteit mist, nl. een „Europese volk“. Bureaucraten en industrie lobbyisten die Europa slechts willen zien als een loutere consumen-

tenruimte zonder gegroeide identiteit, trachten nationale staten vanuit verschillende richtingen uit te hollen en in diskrediet te brengen: Massimmigratie en islamisering moeten hun volkeren oplossen in gemakkelijk te verschuiven bevolkingen, terwijl de oprichting van steeds nieuwe financiële vangnetten en controleorganismen, de fiscale soevereiniteit en daarmee het zelfbeschikkingsrecht van de naties ondermijnt.

De kans is groot dat het perfide manoeuvre om via de omweg van de „redding“ van het mislukte experiment van een Europese eenheidsmunt, een nieuwe poging te ondernemen om een Europa-staat te forceren, slechts een nieuw hoofdstuk zal toevoegen aan de lange lijst van mislukte multinationale kunststaten en aan de Europese nationale realiteit te onder zal gaan. Dat zou voor echte Europeërs goed nieuws zijn. Een Europese superstaat zou de Europese volkeren namelijk beroven van hun grootste sterkte op de internationale concurrentie markt: hun diversiteit.

Het verlangen van het Vlaamse volk naar een eigen staat, dat ook dit jaar ter gelegenheid van de IJzerwake weer duidelijk verwoord zal worden, is een duidelijk signaal om dit EU dwaalspoor de rug toe te keren. Centralisatie brengt stagnatie en verarming. Europa heeft behoefte aan vrije volkeren en soevereine naties die in vreedzame onderlinge competitie kunnen gedijen in een Europa van de Vaderlanden. Europa heeft behoefte aan een vrij en onafhankelijke Vlaanderen.

„Europa heeft behoefte aan soevereine naties. Europa heeft behoefte aan een vrij Vlaanderen.“

Extranummer voor Vlaanderen

Voor de vrijheid van de volkeren

U hebt met deze editie een bijzondere uitgave van het weekblad JUNGE FREIHEIT in uw handen. Voor de eerste keer sedert ons bestaan verschijnen wij met een titelblad in een andere taal – en dat is het Nederlands.

Naar aanleiding van de IJzerwake brengen wij een speciale editie uit om bij de crisis van de Belgische staat en het Vlaamse streven naar onafhankelijkheid stil te staan. En als bijzonder signaal voor onze lezers hebben we het Duitstalige titelblad door een Nederlandstalig vervangen. De Duitse lezers hebben deze week vanzelfsprekend een editie met Duitstalig titelblad.

Vanwaar de interesse voor de vrijheidstrijd van de Vlamingen? Sinds het ontstaan van JUNGE FREIHEIT besteden wij bijzondere aandacht aan het streven naar onafhankelijkheid van de kleine volkeren. Toen de eerste editie van JUNGE FREIHEIT in 1986 in Freiburg/Breisgau verscheen, stond de Muur in Berlijn er nog en Duitsland werd door een levensgevaarlijke grenstrook in een westelijk en een oostelijk deel verdeeld. Toen beweerde een groot deel van het politieke establishment in Duitsland dat de Duitse de-

»Het zal niet lukken twee volkeren duurzaam tegen hun wil in een staat samen te dwingen.«

COLUMN VAN DIETER STEIN

ling voor alle tijden en dat de hereniging een illusie zou zijn. Wij stichtten toen als nationalistische Duitsers JUNGE FREIHEIT omdat wij in de andere media teleurgesteld waren, in hen die zich bij de Duitse splitsing wilden neerleggen. Wie zich in West-Duitsland voor de Duitse hereniging inzette gold toen als „rechts-radicaal“! Drie jaar later viel de muur dankzij de Duitsers in de toenmalige DDR, want zij vochten voor hun vrijheid waardoor we - gelukkig – werden herenigd.

Onze krant verhuisde na de hereniging van Zuid-West-Duitsland naar Berlijn en verschijnt sedert 1994 als zogenaamd „omstreden“, op vrijheid gericht conservatief weekblad vanuit onze hoofdstad Berlijn. Regelmatig berichten wij over de situatie in Zuid-Tirol, Baskenland, Noord-Ierland – en dit met bijzondere aandacht op de niet-opgeloste nationaliteitsconflicten. Vanzelfsprekend berichten wij dus ook over de situatie in Vlaanderen.

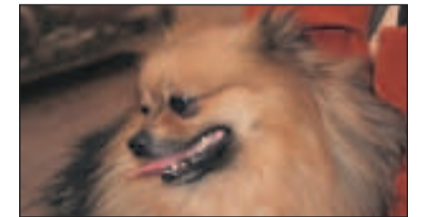
Wij, Duitsers, moesten meer dan 40 jaar wachten tot de splitsing van ons land overwonnen werd. Wij kijken daarom met sympathie en medeleven naar andere volkeren die voor hun zelfbestemming vechten- ook als die strijd soms al honderden jaren duurt. Kort voor de val van de Berlijnse Muur meende de toenmalige DDR-staatschef Erich Honecker „dat de Muur binnen 100 jaren er nog zou staan“. Kort daarna viel de muur.

Zoals het in Duitsland niet lukte een volk tegen eigen wil te splitsen, zo zal het ook in België niet lukken twee volkeren tegen hun wil in één staat te dwingen. Lang leve Vlaanderen!

Kuitenbijter

Gabriel, Steinmeier, Steinbrück: geen van hen heeft tot nu toe een verkiezing gewonnen, maar ze willen wel allemaal de kanselierskandidaat van de SPD worden. De kuitenbijters nemen hun stellingen in.

► POLITIEK, blz. 3

Vaarwel

Tot 2014 zullen de Navotroepen en hun materiaal uit Afghanistan teruggedroefd worden. Voor de het Duitse leger is de grote opruiming en toegeving begonnen.

► POLITIEK, blz. 6

Made

Ooit als stigma bedacht, staat dit begrip al 125 jaar voor kwaliteit: „Made in Germany“. Maar wat kan zich vandaag de dag nog zo noemen?

► ECONOMIE, blz. 10 en 11
► WETENSWAARDIGHEDEN, blz. 19

Spijtig

De dagbladen staan een gewisse dood te wachten. Vele hebben hun oplage met een derde zien dalen. Maar aan deze toestand hebben ook de redacties zelf schuld.

► MEDIA, blz. 17

Meinung	2
Im Gespräch	3
Politik	4-6
Thema	7
Ausland	8-9
Wirtschaft	10-11
Hintergrund	12
Pankraz	13
Kultur	13-16
Medien	17
Forum	18
Geschichte & Wissen	19-20
Literatur	21
Natur & Technik	22
Leserforum	23
Impressum	23
Sein & Zeit	24

